

KTOKOLI (2) *pron*

N ktokoli (2).

Sł *stp* notuje, *Cn*, *Linde* brak.

Zaimek „*kto*” w połączeniu z partykulą uogólniającą „*koli*”; *każdy*, *kto*; *kto* tylko.

Względny w odniesieniu do zaimka wskazującego jako podmiotu lub dopełnienia zdania nadrzędnego wprowadza w antepozycji zdanie podrzędne określające bliżej osobę przez ten zaimek wyrażoną (2) : ktokoli nauczą albo káże bez dopuśczenia náwyffego biskupa/ tego mámy vmorzytz. *OpecŻyw* 120v, 63v.

Cf **KTOKOLE**, **KTOKOLWIE**, **KTOKOLWIEK**

KK